साधत्र प्रविशामित मयोक्ता वै प्रवङ्गमाः ।
एषामि च सर्वेषामैकमत्यमुपागतं ।। ४० ।।
गच्छामः प्रविशामित भर्तृकार्ये बरावतां ।
पिरगृक्त ततो गाढं वयं कृत्तं परस्परं ।। ४६ ।।
इदं प्रविष्टाः सक्सा विलं तिमिरसंवृतं ।
एतत्रः कार्यमेतेन कृत्येन विलमागताः ।। ४६ ।।
वां चैवोपगताः सर्वे म्रियमाणा बुभुक्तया ।
ग्रातिष्यधर्मदत्तानि वया मूलफलानि च ।। ४६ ।।
ग्रस्माभिरुपभुक्तानि बुभुक्ताश्रमकर्षितेः ।
ग्रूक्ति प्रत्युपकारार्थे किं ते कुर्वन्तु वानराः ।। ४८ ।।
एवमुक्ता तु सा तत्र तापसी वायुसूनुना ।
प्रत्युवाच ततः सर्वान् वानरान् संशितत्रता ।। ४५ ।।
सर्वेषां परितुष्टास्मि वानराणां मक्तैत्रसां ।
चरक्या मम धर्मे किं न कार्यमिक् केनिचत् ।। ४६ ।।

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाएँडे स्वयम्प्रभासंवादी नाम एकपञ्चाशः सर्गः ॥